

faa vidt altsaa det ærede Medlem fra Kjøbenhavn har talt om, at der skulde et Bevis til, er det et urigtigt Standpunkt, han indtager. Det Bevis har han ingen Ret til at fordrer. Som nys blev fremhævet er det, vi forlange, det, at der skal kunne skjælnes med Lethed imellem Kunstsmør og Natursmør, og vi sige, at det gjør Skade, naar der ikke kan skjælnes. Dette skulle vi ikke føre Bevis for, det er Noget, som følger af sig selv, hvad ogsaa den ærede Landsstingsmand med Lethed vil kunne se. At efterligne en Vare saaledes, at Efterligningen giver sig ud for en anden Vare, end den er, det gjør Skade paa denne anden Vare, det behøves der intet Bevis for, og naar man siger, at Næringsfriheden skades, saa siger jeg, det har aldrig været Næringsfrihedens Mening at give Ret til ved falske Etiketter at efterligne gode Varer.

Reedh-Shott: Jeg skal ikke yttre mig længe om det foreliggende Forslag; thi det ærede 3die Medlem for 11te Kred (Th. Nielsen) har saa fuldig udtalt min Opfattelse i hele denne Sag, at jeg næsten Ord til andet kan slutte mig til, hvad han har udtalt, saaledes ogsaa om den store Fare, som vi løbe, hvis Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger fra Folkethinget, blev til virkelig Lov. Jeg kan slutte mig til ham i det Udtryk, han brugte, at saaledes som Lovforslaget foreligger for os, er det fuldstændig ubrugeligt, og jeg kan ogsaa fuldstændig slutte mig til ham deri, at man sikkert ikke fra denne Bevægelse kan gjøre nogen Slutning om, at det skulde være Udgangspunktet for en politisk Konstellation i nogen Retning. Naar jeg dog har villet fremtætte nogle Ytringer, er det navnlig fordi den ærede 4de Landsstingsmand for 8de Kred (Ovesen) kom med nogle Udtalelser, som jeg ikke vil lade staa uimodsaagt. Det ærede Medlem sagde, at man ikke kunde tillægge Landboforeningernes Udtalelser i de Spørgsmaal nogen særlig Bægt, da man dog ikke vilde kunne antage, at de repræsenterede Flertallet af det danske Folk. Ganske sikkert er det vel ogsaa, at Medlemmerne af Landboforeningerne, om de end, som det ærede Medlem sagde, saa godt som alle have været enige i at udtale sig skarpt og bestemt i bestemte Retning, saa kunne vi ikke sige, at de indbefatte Majoriteten af det danske Folk. Men jeg vil dog sige, at det har vel ikke tidligere været benegtet, at Landboforeningerne, naar de paa den Maade udtale sig, maa være at betragte som Repræsentationen for Landbrugets Interesser her i Landet, og jeg veed ikke nogen anden Maade, paa hvilken Landbruget

vil kunne komme til at yttre sig, end gennem Landbruksforeningerne, som just ere dannede, for at disse Interesser kunne komme frem. Der vilde jo kun kunne være een anden Maade, hvorpaa de kunde komme til at yttre sig; det var i Form af Adresser. Ogsaa disse vil det ærede Medlem kraftig af Betydning. Jeg skal ikke nærmere dvæle ved det Forunderlige i, at netop det ærede Medlem, der tilhører et Parti, for hvem den Slags Udtalelser ellers har en saa overordentlig, en saa dominerende Indflydelse, at netop han skal fremføre noget Saadant her. Men jeg vil dog kun gjøre det ærede Medlem opmærksom paa Det, og det er, at der foreligger Udtalelser, ikke alene i almindelige Adresser, men der foreligger ogsaa Udtalelser fra mange Valgkreds af Majoriteten af Vælgerne. Jeg veed ikke, hvorvidt det ærede Medlem vil for sit Bedkommende tillægge dette nogen Betydning; men jeg skal indestaa for, at de Folkethingsmænd, for hvem det er arriveret, nok ville komme til i Løbet af Sommeren at indrømme disse Adresser en større Betydning, for saa vidt det ikke skulde lykkes at komme til et Resultat, som vi dog maa haabe, at vi maa komme til at enes om.

Lige overfor det ærede 3die Medlem fra 1ste Kred (Blom) skal jeg ikke yttre fordeles Meget. Det er jo ikke noget ganske Nyt for os at høre, at det ærede Medlem ofte har Ansuelser, som afvige betydelig fra den her i Thinget almindelige Mening. Men jeg vil dog nok sige, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem i Dag saa skarpt og bestemt har fremhævet, at hvad der her er tilfaldet, var et Indgreb i Næringsfriheden og i Frihandelen, den skal dog ikke have Lov til at staa ganske uimodsaagt. Thi om vi end vilde sige, at der igjennem den Bei vi ønske at følge, kunde tænkes at ske et Indgreb i Næringsfriheden, maa jeg dog slutte mig fuldstændig til de Ytringer, som ere faldne fra det ærede Medlem, som sidder foran mig, at det dog vel ikke kan være Meningen med Næringsfriheden, at man ustraffet kan forfalde, og for mig tilstaa jeg, at Kunstsmørets Betydning i det almindelige Forbrug bestaar i den Forsalfkning, som drives med det, min Overbevisning er, at i den hjemlige Konsum vil i Virkeligheden Kunstsmøret være slaaet ihjel i det Dieblit, der ikke længer kan drives Forsalfkninger med det. Med Hensyn til Frihandelen, som det ærede Medlem saa stærkt havde fremme, maa jeg tilstaa, at jeg staa paa et temmelig divergerende Standpunkt. Det forekommer mig, at naar det staa klart for mig, at en Forholdsregel vil tjene til Samfundets Trivsel, ser jeg fuldstændig bort